

**Disputatio medica inauguralis, de tetano ... / Eruditorum examini subjcit
Jacobus Hanscome.**

Contributors

Hanscome, James.
University of Edinburgh.

Publication/Creation

Edinburgi : Excudebant Adamus Neill et Socii, 1799.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/etbdegn9>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

T E T A N O.

DISPUTATIO MEDICA

IN AUCURALIS

DE

T E T A N O ;

CAUSIS

SYMPTOMATIBUS

ET TRACTATIONE

D. GEORGE BARR D. S. T. P.

PROFESSORIS MEDICINAE

DISPUTATIO MEDICA

IN AUCURALIS

CAUSIS

SYMPTOMATIBUS

ET TRACTATIONE

CAUSIS

SYMPTOMATIBUS

T E T A N O ;

JACOBUS HANSCOM

PROFESSORIS MEDICINAE

AD HOC

EDITIONE

EXCUDITUR

IN ANNO

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
T E T A N O;
QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,
D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu; et
Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

PRO
GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT
JACOBUS HANSCOME,
CAROLINIENSIS AUSTRALIS:

Ad diem 24. Junii, horâ locoque solitis.

EDINBURGI:
EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

M DCC XCIX.

DISPUTATIO MEDICA

THOMAS HANSCOME

DE

THE AN O

ANNO 1842

AMMENTI THOMAS HANSCOME

EX AUCTORITATE RECTORIS UNIVERSITATIS

D. GEORGE BAIRD, M.D.

ACADEMIAE PRAESENTARE PRÆTEXTUS

IN

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

JACOBUS HANSCOME

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

Ad hunc 24 Janis hunc locum habet

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

EDINBURGH

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

ACADEMIA PRAESENTARE PRÆTEXTUS

THOMÆ HANSCOME,

ARMIGERO,

BENJAMINO BELL,

FRATRI SUO,

OB MULTA BENEFICIA,

CURA VERE PATERNA,

MULTOS ANNOS,

IN SE COLLATA :

THOMAS HANSCOME,

1854

ARMING

BENJAMIN BELL,

FRATRI SUO,
ARMING

CHURCHILL FIRMING,
ON MULTA BENEFICIA

ARMING FIRM MEDICINE FIRMING

CURA VERE PATERNALIS
FIRM DISPUTATIONEM

MULTA BENEFICIA

ARMING FIRM MEDICINE FIRMING

IN SE COLLATA

ARMING FIRM

ARMING

ITEM,

VIRO ERUDITO,

BENJAMINO. BELL,

ARMIGERO,

CHIRURGÆ PERITISSIMO,

PRIMOQUE EJUS MEDICINÆ PRÆCEPTORI:

HANC DISPUTATIONEM

INAUGURALEM,

EXIGUUM, SED SINCERUM ANIMI GRATI TESTIMONIUM,

SACRUM VULT

AUCTOR,

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

TETANO.

PROOEMIUM.

NULLA est orbis terrarum pars, in qua hoc malum hominum genus interdum non adoritur; frequentissime autem graviusque in regionibus calidissimis, et calidissima anni tempestate, invadit: neque ulli ætati, sexui, aut temperamento parcit; mediam autem ætatem sæpius quam impuberem, aut provectam, aut senilem, mares quam feminas, robustos, quam debiles, incessere fertur.

A

Neque

Neque homo quidem solus tetano obnoxius est : equus enim, clavo in pedem aliquà ad-
aëto, testante cel. RUSH, eodem interdum cor-
ripitur *.

Græci morbum, de quo agitur, in quinque
species, *Tetanos* nempe, *Emprostotonos*, *Opis-
thotonos*, *Pleurostotonos* et *Trismus* diviserunt.
Tetanus vocatur malum, quando musculo-
rum, cùm qui anteriora versus, tum qui re-
trorsum, corpus flectunt, contractio æqualis
est, sic æger in rectum exporrigatur.

Opisthotonos nominatur, ubi caput et spina
spasmo retrahuntur, thorace simul et collo
protrufis.

Emprostotonos audit quoties spina muscu-
lorum, quorum est eandem anteriora versus
flectere, spasmo gibba fit, et caput in pectus
proclinatur.

Pleurostotonos

* Medical Inquiries and Observations, Edit. Sec-
cund. Lond. 1789, p. 203.

Pleurosthotonos appellatur, quando musculi alterutrius lateris, præ iis alterius, ita spasmus afficiuntur, ut spina dextrorsum vel sinistrorsum, incurvetur.

Trismus morbo nomini est, si musculi quibus maxilla inferior ad superiorem attrahitur, spasmus adeo tentantur, ut æger in os aliquid vix aut ne vix quidem assumere queat.

Hæ autem species, quas Græci morbis inter se diversis ponebant, recentiores pro ejusdem gradu tantum habent, et varietatibus, quippe quæ omnes ex iisdem fere causis proveniunt, et eadem remedia requirunt. Quoad has varietates, morbum *trismi*, et *opisthotoni*, formâ, plerumque apparere observatione constat; trismus quidem præcipuum tetani vulneribus concitati signum existit; infantes sæpius, idque regionibus calidissimis, interdum vero frigidis, et in quibusdam terræ locis frequentius quam aliis, adoriri solet: sic in Helvetia sæpius quàm in Gallia, et testante celeberrimo

rimo CULLENO, in Scotiæ septentrionalis montibus multo frequentius quàm in campis, trifido recens nati corripuntur. *Emprosthotonos* et *pleurosthotonos* rarissimè quidem observata fuerunt. SAUVAGESIUS tetanici, cui modò muscoli anteriores, modo posteriores, gravius afficiebantur, exemplum narrat; alterumque huic fere simile celeberrimo Doctori CLARKE, vidisse contigit*.

Hæc de præcipuis tetani formis, seu varietatibus præfatus, devenimus ad

SIGNA.

Prima tetani indicia plerumque sunt totius corporis lassitudo et oscitatio, eadem fere ac illæ, de quibus distillatione pestiferâ correpti conqueri solent. Plures jam corporis partes, maximèque membrorum extrema, levioribus spasmodum commotiunculis afficiuntur.

* CLARKE on the Diseases of India.

tur. Cervix simul et humeri, rheumaticorum instar, præ musculorum rigiditate sine dolore moveri nequeunt. Hæc movendi difficultas usque eò interdum augetur, ut caput neque in alterutrum latus inclinari, neque deorsum, nisi eodem flectatur simul spina, proclinari possit. Paulò mox dolet linguæ radix, ejusque itidem, et maxillæ inferioris rigescentibus paulatim musculis, nec os cibum datum sine difficultate accipit, nec dentes conficiunt: neque multò post, usque eò rigescunt muscoli, ut cibos mandendi, vorandique, facultas penitus deleatur.

In hoc morbi stadio, si æger, per remissiones, liquida forbere tentet, diris hydrophobiæ signis nonnunquam corripitur; et præcordiorum gravitatem, et acutam infra cartilaginem ensiformem dolorem, qui illico ad dorsum transvolat, subinde percipit; signis ingravescentibus, caput violentia spasmodorum, quibus cervicis, et humerorum muscoli contrahuntur,

trahuntur, ingenti vi retrahitur; inferior simul maxilla superiori vehementiùs apprimitur. Si morbus fit mitior, nullum ferè præterea grave malum præter trisimum, affert; sæpius autem subito violentiùs urget; dolor infra sternum sævior multo fit, et hinc subinde vibratus spinam repente fodiat: jam plures simul, maximè spinæ et dorsi, muscoli tanta interdum vi in spasmos cientur, ut tetanicus, si supinus jaceat, torum calcibus, et occipitio tantum, si pronus, abdomine duntaxat medio, contingat; imo aliquando etiam e *cubili* subito projiciatur*.

Abdomen præ vehementi musculorum spasmō vehementiùs retrorsum ab omni parte trahitur, et non raro tactu dura, sicuti tabula fit. Artus etiam inferiores, propter æqualem musculorum eisdem flectentium, et extendentium, contractionem, exporrecti rigescunt: superiorum,

* MOESLY on Tropical Diseases, p. 467.

superiorum, interea, membrorum musculi spasmis immunes sunt; finem autem versus hi quaque affici solent.

Musculi quibus corpus retrorsum incurvatur, eos, quibus aliorum trahitur, numero atque robore superant; hinc opisthotonos frequentior tetani varietas existit: nonnunquam verò musculi cum qui spinam retrorsum, tum qui adversum flectunt, in spasmos, æquali vi utrobique agentes, simul rapiuntur, sic ut caput et spina exporrigantur, et immobilia fiant, brachia, digitis compressis, corpori, et crura itidem extensa, alterum alteri, arctissime apprimantur.

Tetano gravissimo colluctantibus omnes fere musculi, qui voluntati parent, rigescunt; oculi, musculis in diros spasmos rapti, modò, in eodem obtutu immobiles hærent, modò, horrendum volvuntur; aliàs hebescent, aliàs caligant, interdum semiaperti labescunt.

Vultus præ vehementioribus faciei musculorum spasmis immanè distorquetur: frons rugosa, buccæ aures versus retractæ, nares patulæ et simæ. Lingua quoque vehementiori musculorum spasmo ore sæpe exerta dentibus vulneratur; interdum vero in fauces retrahitur*.

Laryngis muscoli pariter affecti modo eò usque distrahuntur, ut loquela supprimatur, modò ad se invicem tam arcte attrahuntur, ut spiritus penè intercludatur, aut saltem difficillime reciprocetur.

Musculi itidem inter costas siti regiscentes costas validè sursum trahunt, spirandique difficultatem intendunt. Quantis hinc doloribus angitur tetanicus animo concipere, quàm verbis exprimere, faciliùs est.

Musculi, qui anum claudunt, spasmo adeo vehementi afficiuntur, ut clyster intromitti nequeat:

* CHALMERS' London Medical Observations and Inquiries, vol. 1. art. 12. p. 98.

nequeat : eadem ferè ratione vesicæ ostium .
usque interdum eò constringitur, ut urina
prorsùs supprimatur.

Cùm signa ad gravitatem jam descriptam
increvirint, æger plerumque gravi omnium
fere membrorum convulsione aufertur.

Tetani gravioris indicia jam resensuimus ;
ordo autem et varietas eorundem, et tempus,
quo, post causam admotam, incipiunt, aut
durant, nihil ferè perpetuum habent ; *tetanus*
a vulnere haud ante complures post læsionem
dies, sæpiissime non nisi sedato partis vulne-
ratæ dolore, aut etiam, nec rarò, non nisi vul-
nere ipso conglutinato, inchoare solet * : mo-
dò signa paucis post horis quàm inceperit, ad
summam suam gravitatem perveniunt ; fre-
quentissimè autem paulatim obrepunt, et per
plures dies ingravescent : Tetanus autem a
frigore, intra paucos ab eodem collecto dies
incipit.

B

Hæc

* BLANE on the Diseases of Seamen, p. 529.

Hæc rerum varietas partim ex alia aliorum in morbum proclivitate, partim ex causa occasionali plus minùs valente, et partim ex cura, quam adhibent causis objecti ne in morbum tam periculofum incidant, haud parùm pendere potest.

Signa per totum mali curfum aliquamdiu fubinde remittunt; et paulò pòst, quovis ægri nifu ftimulove aliunde, medici putà manu utcunque leviter admotâ, fubitò iterum ingravefcunt.

Tetanus mitior, quamvis fpafmi leviores fint, complures tamen feptimanas, et interdum menses etiam, ante medicinæ quàm cedat, perfiftare folet.

Spafmos denique, five in tetano gravi, five levi, quod attinet, dolorem graviffimum ferè femper comitem habent: interdum tamen æger, præfertim fi malum a nervo læfo feu vulnere oriatur, quâdam voluptate titillatur.

Tetano laborantibus auditus modò acuitur, modò hebescit, vel prorsùs fatiscit : rarò dormitur ; si, spàsimo minuto, somnus obrepat, hic, illo recrudescente, illico interpellatur. Morbi finem versus, miseris nequidem obdormiscere datur ; diu, noctuque, constanter cruciatis. Mens rarò, nisi appropinquante morte, turbatur.

Vitalia variè afficiuntur : arteriarum ictus, spàsmis urgentibus, exiles et imbecilli micant ; et spiritus cum magna plerumque difficultate, anxietate, atque dolore, accipitur et redditur ; hæ autem functiones, per remissionem, sunt ferè naturales. Corporis calor rarò, nisi quibusdam *tetano* a frigore correptis, febre ardente simul accensâ, intenditur.

Sanguis e tetanici vena missus non cogitur, neque pelliculam, qualis inflammatione existente, unquam ostendit.

Æger cibum appetit, et bene concoquit, rarò autem impune devorat ; si enim se tantillùm,

tillum, spasmis remittentibus, moveat, hi, ea est ipforum ad redeundum proclivitas dicto citius, concitantur. Alvus est plerumque astricta; urina colore sæpe rubicundiore est, et diutiùs, ob fibrarum musculosarum quarum est vesicæ os claudere, spasmus, retinetur.

Quamvis calor non intenditur, imo frigent ubique extrema, et facies pallet, universum tamen corpus sudore madet, qui, quo magis ægri vires exhauriuntur, eò lentior atque frigidior evadit. Quando febris adest, tota cutis sudore tepido diffluit, et lenticulis milii specie interdum efflorescit.

CAUSÆ REMOTÆ,

in Prædisponentes, et Excitantes, seu occasionales, dividi solent: per illas intelliguntur omnia, quæ homines, *tetano* opportunos reddunt;

dunt ; per has, quæ opportunis eundem concitant. Mutatio, vel effectus, quem causæ *tetani* prædisponentes edunt, apud medicos mobilitas nimia haud ineptè vocatur, quia, ut homines causis excitantibus justò faciliùs quasi moveantur, insigniter efficit. De causis mobilitatis nimiae, seu prædisponentibus primò, dein excitantibus vel occasionalibus, breviter agemus.

Causarum prædisponentium præcipuæ videntur, temperamentum sanguineum, calor, et omnia quæ corpus solvunt, et insigniter debilitant. Quamvis leges, quibus genus nervosum gubernatur, tantis adhuc tenebris involvuntur, ut nihil forsan certi de harum causarum operandi modo proferri queat ; rebus tamen, quæ proclivitatem dant, cognitis, haud parùm mali naturæ, atque curationi, luminis offunditur.

Utcunque fit ; temperaturâ corporis sanguinea præditos, quippe quibus mens mutabilior,

bilior, et fibræ musculosæ laxiores atque irritabiliores naturâ sunt, præ aliis aptos, qui levibus causis faciliùs et graviùs commoveantur, inter medicos jam constat : hinc rei ratio ignota sit licèt, intelligi tamen quodummodo potest, quare hæc corporis temperatura proclivitatem in spasmum dat.

Neque, quo quidem modo agit calor, meliùs forsan intelligitur : sunt quibus calorem debilitatem inferendo opportunitatem gignere videtur, et *debilitatem spasmum gignere* quidem effectum est. Alii aliam rei rationem reddunt ; calorem, primùm cutis, et deinde, ob partium consortium, totius corporis, sensum, acriorem reddere, huncque cutis spiramentorum laxitati respondere, putant * ; cùm autem cutis spiramentorum laxitas, et eorundem debilitas, idem ferè sonant, hæc opinio pro verbis duntaxat habenda est.

Auctor

* J. JONES, Disputat. Med. Inaug. De Tetano, Edin. 1796. p. 28, 29.

Auctor jam citatus sensum cutis acriorem et *irritabilitatem* se invicem intendere ponit* ; nullum autem argumentum, quod rei tam dubiæ fidem faceret, in medium protulit : neque hoc, quidem, reputantibus nihil ferè de *Physiologia*, nedum *Pathologia*, intellectum esse, mirum videbitur.

Præter temperaturam corporis sanguineam et calorem, aliæ complures existunt causæ, quæ mortales, et præsertim calidarum regionum incolas, in tetanum proclives reddunt. Inter has, intemperantia, defatigatio, morbi prægressi, et diæta imbecilla, vel parùm nutriens, et omnia quæ corpus debile, ideoque mobile reddunt, præcipuè eminere feruntur.

Quo verò modo debilitas nimiam corporis mobilitatem pariat, ignorare me fateor : res autem non est minùs certa.

Debilitatem

* J. JONES, Disputat. Med. Inaug. De Tetano, Edin. 1796. p. 26—29.

Debilitatem subitò illatam multo majori vi in opportunitate ad tetanum dandâ, quàm illam, quæ tardè supervenit, pollere, notatu dignum est. Hinc ratio facile reddi potest, quare in regionibus calidis milites acriter et diutiùs pugnando, vel longiora itinera properantiùs faciendo, fessi, cur ex acutis morbis, colica, putà, pictonum, convalescentes, et cur denique robusti etiam, vino, venere nimiâ, aliâve causâ, subitò debilitati, levioribus quibusdam causis excitantibus admotis, huic malo mirum in modum pateant.

CAUSÆ EXCITANTES,

sunt frigus, præsertim humori conjunctum, corpori calenti admotum; vulnera, maximè quibus nervi punguntur, lacerantur, roduntur, aut confimili modo læduntur, quibus annumerari debent vermes, et fel, forsan, calculi

sudantibus, frigida ab hesternâ crapula fitientibus, mane præsertim epota, haud raro idem malum, ut auctor jam citatus nobis confirmat, excitare solent *.

Tetanus nervorum læsione, imprimis vulneribus pedum, ac manuum digitorum, leviusculis, quod mirum est, sæpenumero excitatur; non item autem, testante MOSELY, a vulneribus, quæ sævum dolorem afferunt: milites enim, inquit, in quorum terga ob delicta crudeliter sævitur, nunquam eodem corripuntur: porro sævissimos corporis extremi dolores, propter acriorem cutis sensum tetanum nunquam concitare afferit; dum pars musculosa, nullo insigni ramo nervoso instructa, a levi quidem irritatione in spasmos rapitur †. Denique RUSH medicus longo re-

rum

* Essay on Hepatitis and Spasmodic Affections in India, p. 57.

† MOSELY Oper. citat. p. 473.

rum usu peritus dirum hoc malum remediis, quæ phlogisticam parti vulneratæ, et toti corpori, diathesin movent, debellari nobis confirmat *.

Tetanus interdum etiam nervo, membro luxato, ossibus fractis, aliisve causis, læso, cietur. BOERHAVIUS musculos, chirurgus nudatum nervum forcipe tangente, spasmo correptos narrat.

Hinc obiter patet, chirurgus, membris in regionibus saltem calidis amputatis cavendum esse, ne nervos unà cum arteriis liget.

MORGAGNIUS humorem, qui tetanicorum capitibus post mortem patefactis, interdum reperitur, pro mali causa habuit †.

Tetano etiam vermes intestina rodendo occasionem nonnunquam dant. TOWNSEND
non

* Med. Inquiries and Observations, p. 199—200,

† De Causis et Sedibus Morborum,

non ita pridem fel, et mucum viscidum quibus ventriculus et intestina in calidis regionibus gravantur, pro mali causa posuit * ; hæc autem opinio parum certa mihi videtur.

Venena malum interdum concitârunt. ROUX Sexagenariæ exemplum colica laborantis vulgavit, cui, insigni opii copiâ enematis forma datâ, aliqua capitis affectio statim, et brevi sopor, supervenerunt ; postea cervicis, maxillæque inferioris, musculi spasmis obriguere ; et anicula duodecima post opium administratum horâ, mortem obiit †. Porro cel. viri MONRO et WILSON, opium ranis et cuniculis admotum tetanum ciisse experimentis invenerunt. WEBFER et BOERHAVE eundem effectum, ille cicutæ aquaticæ radici, hic stramonio, tribuunt. Nec desunt exempla mali ex gravi animi perturbatione, terrore putà, nati.

Causæ

* Guide to Health.

† Journal de Medicine, LXXXIX.

Causæ denique, quæ infantibus recens natis morbum concitant, sunt frigus, præsertim flabra gelida, ad sectum umbilici funiculum asperantia, immunditiæ, et partus difficilis, quo tenelli homunculi membra læduntur.

CAUSA PROXIMA ET RATIO SYMPTOMATUM.

Cùm causa, quâ fibræ musculosæ, corpore sano, in motus salutares, aliâ interposita nullâ, cientur, penitùs latet; causam tetani proximam exquirere vanum est.

De motus autem musculorum causa opiniones medicorum sermone celebrationiores sunt tantùm duæ; alii vim quandam fibris musculosis naturalem, et *insitam* propriam harum motus causam esse contendunt; alii hanc vim a cerebro et nervis derivari, quam ideo vim *nervosam* nominant, asserere non dubitant.

Hæc

Hæc lis, quòd organa motus ministri partim e fibris musculosis, partim nervosis, et vasis sanguineis ita intertextis constant, ut nullo artificio seperari queant, experimentis difficilè quidem dirimenda est.

HALLERUS opinionem, quâ fibris musculosis vim *infitam* inesse ponitur, omnium felicissimè quidem defendit, ejusque argumentis, ingeniosus JONES fusè relatis, alia addidit, quibus eorum, qui musculorum vim a nervis derivari contendunt, sententiam refelli credit.

“ Cum enim inquit, nervis ipsis infit nulla
“ proprietas, obquam apti existunt, qui ab
“ admotis stimulantibus contractionem capi-
“ piant, idcirco, quomodo musculis hujus-
“ modi proprietatem impertiantur mente
“ capere non possumus *.” Nihil autem hoc
argumento futiliùs ; si enim talia valerent ;
sequeretur, *azoticum* ut unum ex mille ex-
emplis,

* JONES De Tetano, p. 7.

emplis, quæ in promptu sunt, afferam, *oxygenico* argentum, liquandi vim impertui non posse, quia azoticum, per se, argentum liquare nequit. Qui sic ratiocinantur, nomen tantum Philosophiæ usurpant, quid ipsa valeat, ignorant. Miranda illa muscutorum vis undecunque derivetur, vitalis, modò *irritabilitas*, seu *vis irritabilis*, modò *mobilitas*, et modò *incitabilitas* apud medicos audit.

Huic vi causis prædisponentibus ita præternaturam auctæ, ut occasionalibus, seu excitantibus in motus inordinatos, rapiatur, præcipuè tetani phænomena tribuenda sunt. Cordis scrobiculi, septi transversi, et hydrophobiæ signa ex pharyngis muscutorum spasmis, pendent. Fibrarum musculosarum spasmus, quo trismus, opisthotonos, emprosthotonos, cæteræque mali varietates, concitantur, eadem est ratio.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Tetanus, simul ac signa increverint, ab omni ferè alia affectione facile quidem dignoscitur; incipiens autem, præsertim si a frigore oriatur, rheumatismum, et anginam aliquantùm interdum simulat. Hic inepta medendi ratio, corporis nimirum exinanitio, inconsulto nonnunquam, adhibita fuit. Infirmi, quive nervo aliquà læso, morbo correpti fuerint, ex hoc errore multo plus damni, quam robusti, aut qui, frigore admoto, in eundem incidunt, capere solent. Ubi igitur de morbi natura ambigitur, causæ ægritudinis remotæ, et faucium species, ante exquirantur oportet, quàm remedia quibus frangantur vires, temerè præcipiantur. Si hoc fiat, nullum erit errandi periculum: fauces tetanicis nulla inflammationis signa ostendunt,

ostendunt, quò ab angina malum facile internoscitur. Si medicus anceps hæreat, num rheumatismus adfit, aliquantisper expectandum erit: paucis enim horis, uter morbus adfit, satis constabit.

Præter anginam, et rheumatismum, tetanus hysteriæ, epilepsiæ, et choreæ, interdum confundi dicitur, rei autem nosologiæ rudes sint oportet, qui in hunc errorem incidant. In his enim malis spasmi penitus diversi sunt ab his, quibus tetanus insignitur: hic porro nullum habet soporem, qui morbo majori semper, et hysteriæ quoque se comitem jungit. Animum igitur ad ægri historiam, et valetudinis causas, et signa, advertendo, medicus eruditus tetanum ab his affectionibus facile fecernere valebit.

Tetanus a hydrophobia haud æque facile distinguitur, signa enim in utroque morbo sunt interdum eadem; iidem muscoli, pharyngis scilicet, afficiuntur, et causæ denique

vulnera putà, congeneres sunt. Hydrophobiam autem veram nunquam ex alia causa, quàm viro quod animal rabiosum in vulnere, mordicùs a seipso illato, ponit, oriri credimus. Causa igitur excitante præcipuè distinguuntur: porro hydrophobis spasmi sunt plerumque clonici; tetanicis autem *tonici*; hi quoque rariùs infaniunt, minusque a ventriculo laborant.

PROGNOSIS.

Judicium de tetani eventu ex ægri corporis habitu et ætate, causis excitantibus, signorum vi, et tempore, quod duraverint, pendebit.

Si tetanici vires exinanitionibus, morbisve prægressis, admodum frangantur; si æger sit infans recèns natus; aut malum, nervo puncto, lacerato, aliterve læso, oriatur; si subitò quacunque

cunque ex causa invadat, et properantiùs ad summam gravitatem increfcat; si fpafmi brevi tantùm tempore interposito, vi minime minutâ, redeant; si mufculorum rigore fubito relaxato, corpus fudore lento gelidoque diffluat; fi os neque cibum, neque medicamenta accipiat, aut affumpta per os et nares repente rejiciat; fi corporis extrema frigeſcant; fi denique figna remediis adhibitis non minuantur; ſpes eſt in anguſto.

Contrà, fi tetanicus fit robuſtus; fi cauſa occaſionalis fuerit frigus; fi figna tardo pede ingraveſcant; aut remediis miteſcant; fi morbus in diem quintum productus fuerit, exitus fauſtus ſine magno errandi periculo præſageri poteſt.

At nihilo tamen minus, tetanus, quamvis rarò; die quarto, quintove, multo ſeriùs exitium nonnunquam affert; rariffime autem fic protrahitur; niſi vel natura levis fit, vel fi initio gravis, multum brevi minuatur; atro-

cior

cior enim diu ferri non potest ; ægrum interdum hora una labente, trucidat.

RATIO MEDENDI.

Ex morbi conspectu tradito se in sequentia consilia quasi sponte dividit.

1mo, Causas excitantes tollere, vel saltem earundem effectibus obstare.

2do, Spasmm solvere.

3tio, Vires sustinere et restituere.

Primum consilium absolvendi ratio e causarum occasionalium notitia pendebit.

Si dentitio morbi causa fuerit, gingivæ, quò expeditior dentibus via pateat, et dolori

et

et nervorum irritationi subveniatu, statim scarificandæ sunt.

Si vermes ventriculum, aut intestina irritantes morbum concitaverint; anthelmantica quamprimum danda sunt; ex his hydrargyrus forsan, quippe qui diros illos hospites non solum fugandi, sed insigni etiam tetanicorum spasmos solvendi vi pollere fertur, selegi debet.

Ubi meconium retentum malo occasionem dat, medicamentis, quæ alvum movent, illico exinaniri necesse est. Alia præter meconium, aër nimirum impurus, immunditiæ, et umbilici funiculus imperitè post partum incisus, et curatus recenter natis trisimum cient, qui infantum nigrorum præsertim, qui in semiorbis occidui insulis servituti damnantur, stragem dat, ab his igitur causis cavendum est. Imperitæ funiculi curationi effectibus spiritus terebinthinus eidem inciso admotus optimè occurrit*.

Si

* CHISHOLM on Yellow Fever.

Si vulnera denique occasionales tetani causæ fuerint, eadem exploranda sunt, extranea, si qua infint, quamprimum extrahantur : Hoc facto medicamenta stimulantia vulneribus indenda laudat RUSH, cui linteolum spiritu terebinthino tinctum optimum videtur. Salutaris sic vulneribus, ex quibus tetanus oritur, concitatur inflammatio, quod cæteroquin, fatentibus omnibus ferè auctoribus, rarissimè evenit. Hæc vulneris inflammatio corporis conditioni, ex qua tetanicorum spasmi pendent, et perpetuantur, cum Doctore RUSH adversari putamus.

Nigri fervorum in insula Sanctæ Crucis ; vulneribus, quò tetanum arceant, falem communem cum parte fevi æquali commistum indere solent.

Nervorum incisionem cerebrum inter et partem vulneratam, hujusve excisionem tetanum non nisi inflammatione motâ, sanare, aut levare auctor proxime citatus opinatur.

Hæc

Hæc Doctoris RUSH opinio rebus versis, quas a cel. viris SAUVAGES et BLANE, accepimus firmari videtur : ille affectionem, quam *convulsionem Indicam* vocat, quæque nobis vera tetani varietas videtur, ex vulneribus, quæ sanata fuerunt, frigori objectis, ortam, et ferro candente cicatrici ita admoto, ut vulnera recruduerint, efficacissime sanatam, literis prodidit* : hic trismum lethalem haud ante ex vulnere, quàm hoc ad sanitatem ita perduceretur, ut ulteriori curatione non indigeret, ortum narrat.

Si hæc vera fint, nonne membrorum, quorum vulneribus excitatur malum, excisio, prorsus inutilis, imo crudelis videtur ; quandoquidem omnia commoda, quæ illinc proveniunt inflammatione partis vulneratæ aliter motâ, percipi queant ?

Interea

* Nosolog. Method. class. iv. ord. iii. ger. xiii. spec. ix.

Interea auxilia, quibus secundum consilium, spasmodorum nempe solutio, perficitur, sedulo adhibeantur oportet. Horum præcipue sunt balneum frigidum, et tepidum, hydrargyrum, opium, æther sulphuricus, camphora, moschus, et ignis electricus.

De his figillatim breviter agemus.

Balneum, et frigidarium præsertim optimum tetano remedium esse inter omnes ferè medicos jam constat. Frigidam corpori affusam tetanicis proficere HIPPOCRATI * AVICENNÆ † iisque veterum, qui hos secuti sunt, probè innotuit.

Hoc autem remedium paulatim inter veteres obsolevit; neque, quòd sciam, ante annos abhinc circiter quinquaginta, ubi medicinam in femiorbis occidui insulis facientes idem in tetano experiri cæperunt, in usum
revocatum

* HIPPOCRAT. de Morbis, lib. III.

† AVICEN. lib. III. Ten. II. Tract. I.

revocatum est : exinde quidem usque eò invaluit, ut cæteris meritò anteponatur.

Tetanicus frigidæ aliquantisper immerfus aut eâdem probè perfusus, panno laneo ad ficcitatem valide fricetur : deinde eidem decumbenti, et stragulis laneis involuto, ita tamen, ut loci temperies frigidula sit, dentur medicamenta, quæ sudorem moveant ; opii tinctura, vinum antimonii tartarifati, et potus diluentes tepidi, huic fini optime respondent. Sudor aliquamdiu ubertim movendus est.

Spasmi sic, modò sudor tepidus, fluidus, et universus, fuerit, plerumque remittunt ; cùm autem post paulò haud rarò reverti solent ; eadem medendi ratio, brevi tempore, nonnunquam duabus, vel tribus horis, interposito, iteranda est. Quòd si sudor non satis tepidus fluat, neque signa inde mitescant ; vel si ægro corpus, brevi post frigidæ usum, non

E

calescat,

caleſcat, ſed potius inalgeſcat ; in frigidarii uſu, quippe qui hîc, teſte MOSELY, plurimum nocet, haud ampliùs perſeverari debet *, contrà calor, vino, aliisq̃ue gratè ſtimulantibus, reſtituendus eſt.

Quum tetanus in ſpafmis ferè ex toto conſiſtit, nullum remedium opio, cæteriſq̃ue, quæ ſpafmum debellandi vi concelebrantur, efficacius inexpertiſ aſpectu primo videretur : nemo autem, quantum ſcio, tetanum gravem, aut inveteratum, hac medicamentorum claſſe fugavit. Quare opium ipſum, cui medici primas merito dederunt, votis raro reſponderit, in cauſa forſan eſt mutatio aliqua, quam tetanicorum corpora ſubeunt : ſolita enim oppii doſi omnino, magna parum quidem affici ſolent. Hujus igitur doſis paulatim augeri debet, donec dolores et ſpafmi remittant ; quo

* Oper. ſupra citat. p. 494—5.

quo facto, quantitas paulatim minuenda, ne quid æger inde detrimenti capiat.

Tetanici opii plusquam cuiquam inexperto credibile est, nullo neque capitis dolore, neque delirio, neque etiam somno, superveniente devorare possunt. LISTER medicus *Antiguenfis* septendecim dierum spatio ter quingena grana hoc malo laboranti dedit *. Adolescenti spasmis graviter affecto grana viginti duo, somnum conciliandi causa unaquaque nocte, per septimanam, frustra devoravit, octava tandem nocte, solitâ dosi assumpta, spasmi non, ut antea, redierunt ; æger autem, ante lucem, mortuus est †.

Huccius opium plus contra tetanum valere, si moschus eidem jungatur, expertus asserit :

* Acta Philos. Americ.

† PERCIVAL. Essay, Medical and Experimental.

rit : nonnunquam etiam camphoræ conjunctum plùs profecisse idem est auctor.

Tetanium præcipuè cataplasmatibus, ex librâ opii, hujus tinctura emolliti, conflatis, partibusque externis admotis præcipuè sanatum a Doctore BLANE accipimus.

LIND tetanum opio, et camphorâ, pedibus, admotis sæpius intermisisse ; his autem submotis toties rediisse, se semel expertum esse literis mandavit.

Alvi durities five morbo, five opio sumpto, oriatur, medicamentis idoneis liquanda est. Oleum forsan ricini cæteris anteponi debet ; MORGAGNIUS enim graves spasmos oleo sorpto fugatos memoriæ prodidit : hydrargyrus muriatus mitis etiam eidem fini optimè respondebit.

Hydrargyri usum in hoc morbo Chirurgus Gallicus *Aimar*, dum tetanicum, lue venerea laborantem,

laborantem, curabat, casu comperisse fertur*. Medicus Jamaicensis duodecim ægros tetano a frigore correptos saliva hydrargyro tempestivè adhibito motâ ad sanitatem perduxit †. Professor MONRO, de hoc certior factus, bonos medicamenti effectus experientia confirmavit ‡. Exinde hydrargyri in hoc morbo usus ubique terrarum invaluit; spem licet non rarò, aliorum remediorum instar, fefellerit.

Quamvis frigidarium in gravioribus tetani exemplis, quæ curriculum suum celeriter agunt, hydrargyro efficacius est: hoc tamen in exemplis, quæ exitium antè non afferunt, quàm

* RIVER. observat. communic. X.

† Edin. Essays and Observations Physical and Literary, vol. III. art. XXX.

‡ Ibid. Art. XXXI.

quàm in sanguinem transferit, salivamque moverit, haud rarò peroptatò adhibendum censemus. Idemque una cum frigidario administrandum multi commendant.

Summum corpus, præsertim cervix, et fauces, duabus, vel ampliùs, unguenti hydrargyri fortissimi drachmis bis terve indies, donec saliva moveatur, valide fricetur.

Cel. CLARKE cervicem, et spinam altera quaque horâ magnâ unguenti copiâ, quam pondere non æstimabat, quò salivam quamprimum cieret, fricare solebat. Nec defunt qui eodem consilio hydrargyri pilulas simul dandas, gingivasque hydrargyro muriato miti fricandas, commendant ; morbi enim vim, saliva motâ, minui observarunt.

Æther sulphuricus, quippe qui insigni spasmos solvendi vi pollet, dignus videtur, quem, num tetanicis profuerit, experiantur medici. Ignis electricus tetanicis sæpe profecit : WAT-

son puellam septennem tetanicam hoc remedio, compluribus aliis frustra tentatis, fanavit * Professor DUNCAN, auctor ingenio clarus, eodem plures morbis spasticis laborantes ad sanitatem perduxit †. MUNSON leviusculis scintillis electreis tetanum; opio, tepidario, aliisque remediis, incassum adhibitis, mitigavit ‡. SPREY ægram annos natam octodecem, trismo, laterisque simul paralyti affectam, sanam reddidit ||.

Optima forsân hoc remedium adhibendi ratio est leviusculas scintillas potiùs quam ictus ex tetanico elicere.

Tertium

* Philosophical Transactions, vol. LIII.

† Medical Cases and Observations.

‡ Cases and Observations by the Medical Society of Newhaven.

|| Philosophical Transactions, vol. LVII.

Tertium medendi consilium, cùm tetanus a debilitate sæpe oritur, vel hanc saltem brevi inducit, imprimis necessarium esse patet. Medicamenta, quibus vires sustentantur, seu amissæ restituantur, optima sunt cinchonæ cortex, vinum, diæta valens, peritusque frigidarii usus.

Cùm tetanici cibum assumere sæpe nequeunt; vires *enematibus* nutrientibus, quoties devorandi difficultas adest, diligenter susteneri debent. Quò, progrediente morbo, debilitati occurratur, cinchonæ cortex, et vinum, liberali manu dentur: hoc consilio RUSH duas, tresve, corticis uncias, unà cum totidem vini generosi libris, quotidie assumendas curat. His remediis simul, ubi magna stimulatione opus videbatur, insignem olei succini vim successu optato adjecit. Idem denique auctor tetanum vino et hydrargyro simul datis bis debellavit.

Horum

Horum autem remediorum in diversis exemplis delectu opus est. Quid cuique ægro accommodatius, quæ dosis, quid per se, quid aliis conjunctum, quonam tempore dari debet, peritorum est dijudicare.

Revalescenti cibi nutrientes et concocta facilis, vinum meracius, frigidarium, uno, vel altero, quoque die, vestitus idoneus, causarumque, cum prædisponentium, tum occasionalium vitatio nunquam non præcipiantur oportet.

F I N I S.

floribus autem ranthiorum in diversis ex-
emplis delicti opus est. Quid cuius ergo
accommodatus, quod dicitur, quid per se, quid
vultis conjunctum, quoniam tempore dari de-
bet, peritum est diffundere.

Revelandi cibi nutrites et concocti in
cibus, etiam nutritis, singularem, non, vel
alios, quodque dicitur, velut idem, casus
namque, cum praedilectionem, idem occa-
sionem, vultis, non praedilectionem.

Revelandi, etiam nutritis, singularem, non, vel
alios, quodque dicitur, velut idem, casus

namque, cum praedilectionem, idem occa-
sionem, vultis, non praedilectionem.

Revelandi, etiam nutritis, singularem, non, vel
alios, quodque dicitur, velut idem, casus

namque, cum praedilectionem, idem occa-
sionem, vultis, non praedilectionem.

Revelandi, etiam nutritis, singularem, non, vel
alios, quodque dicitur, velut idem, casus

